

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
שבת-חבית	מימרא	מאן דאמר												
הלכה מחזירין את השבר.	רבי חנא בגדתאה אמר שמואל:											■	◇	קמח.
רבה בר בר חנה איקלע לפומבדיתא, לא על לפירקיה דרב יהודה.	[רבה בר בר חנה]											○	◇	קמח.
שדריה לאדא דיילא, אמר ליה: זיל גרביה.	[רב יהודה]											○		קמח.
אזיל גרביה, אתא, אשכחיה דקא דריש: אין מחזירין את השבר.	[רב יהודה]											○	◇	קמח.
הלכה, מחזירין את השבר.	אמר ליה: [רבה בר בר חנה] הכי אמר רב חנא											■	◇	קמח.
אמר ליה: הא חנא דידן, והא שמואל דידן - ולא שמיע לי, ולא בדינא גרבתוך?	[רב יהודה]											○		קמח.
מי שנפרקה ידו כו'.	רבי אייב הוה יתיב קמיה דרב יוסף, שניא ליה ידיה.											■	<	קמח.
אמר ליה: הכי מאי? אסור. והכי מאי? אמר ליה: אסור.	[רב יוסף]											○	◇	קמח.
אדהכי איתפח ידיה.	[רב אייב]											○		קמח.
מאי תיבעי לך, הא תנן מי שנפרקה ידו או רגלו - לא יטרפם בצונן, אבל רוחזן כדרכו. ואם נתרפא - נתרפא.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	◇	קמח.
ולא תנן אין מחזירין את השבר ואמר רב חנא בגדתאה אמר שמואל: הלכה מחזירין את השבר?	אמר ליה: [רב אייב]											⚡	◇	קמח.
כולהו בחדא מחיתא מחיתנהו? היכא דאיתמר - היכא דלא איתמר - לא איתמר.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	◇	קמח.
הדרן עלך חבית													◇	

שבת-שואל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שואל אדם מחבירו כדי יין וכדי שמן ובלבד שלא יאמר לו הלויני. וכן האשה מחבירתה ככרות. ואם אינו מאמינו - מניח טליתו אצלו. ועושה עמו חשבון לאחר שבת.												■
וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות בשבת, מניח טליתו אצלו ונוטל את פסחו, ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב.												■
מאי שנא השאילני ומאי שנא הלויני?	רבא בר רב חנן לאביי:											⚡
השאילני - לא אתי למיכתב, הלויני - אתי למיכתב.	אמר ליה: [אביי]											⚡
והא כיון דבחול, זימנין דבעי למימר ליה הלויני ואמר ליה השאילני ולא קפיד עליוה, ואתי למיכתב, בשבת נמי אתי למיכתב.	[רבא בר רב חנן]											⚡
בשבת כיון דהשאילני הוא דשרו ליה רבנן הלויני לא שרו ליה - מינכרא מילתא, ולא אתי למיכתב.	אמר ליה: [אביי]											!
מכדי אמרו רבנן כל מילי דיום טוב כמה דאפשר לשנויי - משנינן, הני נשי דמליין חצבייהו מיא, מאי טעמא לא משנינן?	רבא בר רב חנן לאביי:											⚡
משום דלא אפשר.												⚡
היכי לעבדי												⚡
דמליין בהצבא רבא לימלו בהצבא וזוטא												!
הא קא מפשו בהילוכא												⚡
דמליין בהצבא וזוטא לימלו בהצבא רבא												!
קא מפשו במשוי.												⚡
ניפרוס סודרא												!
אתי לידי סחיטה.												⚡
נכסייה בנכתמא												!
זימנין דמיפסק, ואתי למקטריה.												⚡
הלכך: לא אפשר.												!
לא מספקין ולא מטפחין ולא מרקדין ביום טוב.	ואמר ליה רבא בר רב חנן לאביי: תנן:											⚡
וקא חזינן דעבדין, ולא אמרינן להו ולא מידן?												⚡
ולטעמיך												⚡
לא ליתבי איניש אפומא דלחייא, דילמא מיגנדר ליה חפץ ואתי לאיתויי	הא דאמר רבא:											⚡
והא קא חזינן נמי דמותבי חצבי, ויתבן אפומא דמבואה, ולא אמרינן להו ולא מידן?												⚡
אלא: הנח לישראל, מוטב שיהו שוגגין ואל יהו מזידין.												!
סבור מינה הני מילי בדרבנן, אבל בדאורייתא - לא.												■
ולא היא, לא שנא בדרבנן ולא שנא בדאורייתא. דהא תוספת דיום הכפורים דאורייתא היא, וקא חזינן להו דקאכלי ושתנו עד שתתשך, ולא אמרינן להו ולא מידן.												■
וכן אשה מחבירתה ככרות.												■
בשבת הוא דאסור, אבל בחול - שפיר דמי.												■
לימא מתניתין דלא כהלל?												⚡
לא תלוה אשה ככר לחבירתה עד שתעשינה דמים, שמא יוקרו חטין ונמצאו באות לידי רבית	דתנן, וכן היה הלל אומר:											⚡
אפילו תימא הלל, הא - באתרא דקיץ דמיה, הא - באתרא דלא קיץ דמיה.												!
ואם אינו מאמינו.												■

הלוואת יום טוב, רב יוסף אמר: לא ניתנה ליתבע	איתמר: [רב יוסף]									◊	■	◊	קמח:		
ניתנה ליתבע.	רבה:									◊	■	◊	קמח:		
לא ניתנה ליתבע. דאי אמרת ניתנה ליתבע - אתי למיכתב.	רב יוסף:										■	◊	קמח:		
ניתנה ליתבע, דאי אמרת לא ניתנה - לא יהיב ליה, ואתי לאימונעי משמחת יום טוב.	רבה:										■	◊	קמח:		
אם אינו מאמינו - מניח טליתו אצלו.	תנן:										■	?	◊		
אי אמרת בשלמא לא ניתנה ליתבע - משום הכי מניח טליתו אצלו, ועושה עמו חשבון לאחר שבת. אלא אי אמרת ניתנה ליתבע אמאי מניח טליתו אצלו? ליתן ליה ולתבעיה												?	קמח:		
אמר: לא בעינא דליקום בדינא ודיינא.												!	◊		
השוחט את הפרה וחילקה בראש השנה, אם היה חדש מעובר - משמט, ואם לאו - אינו משמט.	מתיב רב אידי בר אבין:											■	?	◊	
ואי לא ניתנה ליתבע - מאי משמט?													?	◊	
שאני התם, דאיגלאי מילתא דחול הוא.													!	◊	
אם לאו - אינו משמט.	תא שמע מסיפא:											■	?	◊	
אי אמרת בשלמא ניתנה ליתבע - היינו דקתני אינו משמט. אלא אי אמרת לא ניתנה ליתבע - אמאי אינו משמט?													?	◊	
דאי יהיב ליה - שקיל.													!	◊	
מכלל דרישא, אי יהיב ליה - לא שקיל?													?	◊	
רישא צריך למימר ליה משמט אני, סיפא - לא צריך למימר ליה משמט אני.													!	◊	
המחזיר חוב בשביעית, יאמר לו משמט אני. ואם אמר לו אף על פי כן - יקבל ממנו, משום שנאמר (דברים טו) וזה דבר השמטה.	כדתנן:											■	!	◊	
רב אויא שקיל משכונא	[רב אויא]												○	◊	
רבה בר עולא מערים איערומי.	[רבה בר עולא]												○	◊	
וכן ערב פסח.													■	◊	
מקדיש אדם פסחו בשבת, וחגיגתו ביום טוב.	רבי יוחנן:												■	◊	
נימא מסייע ליה													?	◊	
וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות בשבת מניח טליתו אצלו ונוטל את פסחו ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב.	[תנן]												■	?	◊
הכא במאי עסקינן - בממנה אחרים עמו על פסחו, דמעיקרא מיקדש וקאי.													!	◊	
אין נמנין על הבהמה בתחילה ביום טוב	והא אנן תנן:												■	?	◊
שאני הכא, כיון דרגיל אצלו - כמאן דאימני ביה מעיקרא דמי.													!	◊	
הולך אדם אצל רועה הרגיל אצלו ונותן לו טלה לפסחו ומקדישו, ויוצא בן	והא תני רבי הושעיא:												■	?	◊
התם נמי, כיון דרגיל אצלו - אקדושי ליה מעיקרא													!	◊	
והא מקדיש קתני													?	◊	
הקדש עילו, מדרבנן.													!	◊	
ומי אמר רבי יוחנן הכי?													?	◊	
הלכה כסתם משנה	והא אמר רבי יוחנן:												■	?	◊
לא מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין ולא מגביהין תרומות ומעשרות	ותנן:												■	?	◊
כל אלו - ביום טוב אמרו, קל וחומר בשבת													■	?	◊
לא קשיא כאן - בחובות שקבוע להן זמן, כאן - בחובות שאין קבוע להן זמן.													!	◊	

מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו, אבל לא מן הכתב.																			קמח:
מפיס אדם עם בניו ועם בני ביתו על השולחן, ובלבד שלא יתכוין לעשות מנה גדולה כנגד מנה קטנה.																			קמח:
ומטילין חלשין על הקדשים ביום טוב, אבל לא על המנות.																			קמח: